

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Ciofu Ion în numele condamnatului Ianev Serghei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 24 iunie 2021 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 februarie 2022, în cauza penală în privința lui

*Ianev Serghei XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 05.01.2021 – 24.06.2021;

Instanța de apel: 05.11.2021 – 23.02.2022;

Instanța de recurs: 04.11.2022 – 08.02.2023.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 24 iunie 2021, *Ianev Serghei* a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, și în baza acestei Legi, i s-a stabilit pedeapsa penală sub formă de 200 (două sute) ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, *Ianev Serghei*, la data de 23 noiembrie 2020, aproximativ la orele 01.27, fiind posesor al permisului de conducere nr 199100096 din 23.01.2019, care acordă dreptul de a conduce vehicule de categoriile A, B, C, a condus mijlocul de transport de model „Hyundai Santa Fe” cu n/î XXXXX pe str. Pervomaiscaia, r-nul Taraclia, în apropierea localului „Varna”, fiind stopat de inspectorii Batalionului de patrulare rutieră Sud IGP MAI RM, ultimul fiind suspectat de conducerea

mijlocului de transport în stare de ebrietate, la cerința colaboratorilor Batalionului de patrulare sud Popcov P. și Sulac D. de a trece testarea la alcoolemie în vederea stabilirii stării de ebrietate, fiind înștiințat în prealabil despre răspunderea penală în caz de refuz sau eschivare, intenționat și categoric a refuzat să fie supus testării alcoolscopice, motivând refuzul de a fi testat prin faptul că nu a condus respectivul mijlocul de transport.

Acțiunile inculpatului Ianev Serghei au fost încadrate de instanța de fond în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, adică *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică*.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Ciofu Ion, în interesele inculpatului Ianev Serghei, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind anularea procesului-verbal de refuz de a trece testul la alcoolemie din 23.11.2020 și anularea procesului-verbal de cercetare la fața locului din 23.11.2020 în privința lui Ianev Serghei, cu încetarea procesului penal pornit în privința lui în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, invocând următoarele argumente:

- sentința nominalizată este neîntemeiată, materialele cauzei fiind apreciate eronat;
- concluziile instanței sunt contradictorii, în instanța de fond fiind constatat că în timpul examinării cauzei, apărarea a solicitat încetarea cauzei penale, anularea procesului-verbal de refuz de a trece testul la alcool din 23.11.2020 și anularea procesului-verbal de cercetare la fața locului din 23.11.2020, întocmite de agentul constator Popcov P. în privința lui Ianev Serghei, totodată fiind indicat că aceste procese-verbale nu au fost contestate în baza art. 250 Cod de procedură penală, procesele-verbale au fost contestate la finisarea urmăririi penale, depusă plângere și la procurorul ierarhic superior. Deoarece cauza deja era pusă pe rol în instanța de fond, cererea de încetare a cauzei penale a fost depusă în ședința preliminară;

- instanța de fond a omis că urmărirea penală a fost pornită în baza materialelor preliminare care nu au putere juridică, or, procesul-verbal de refuz de a trece testul la alcool și procesul-verbal de cercetare la fața locului, întocmite de agentul constator Popcov P. la 23.11.2020 în privința lui Ianev Serghei nu sunt semnate de agentul constator și urmau a fi declarate nule, în temeiul art. 251 Cod de procedură penală;

- potrivit art. 94 pct. 8) Cod de procedură penală în procesul penal nu pot fi admise ca probe, datele obținute cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor Codului de procedură penală, iar potrivit art. 260 alin. (5) Cod de procedură penală, fiecare pagină a procesului-verbal se semnează de persoana care îl întocmește, precum și de persoanele menționate la alin. (2) pct. 3) cu excepția prevăzută de prezentul cod. Dacă vreuna din aceste persoane nu poate semna sau refuză să semneze procesul-verbal, despre acesta se face mențiune;

- inculpatul a fost nevoit să urce la volan în condiții de extremă necesitate, urmând să aducă în tip foarte scurt medicamente pentru fiica sa care suferă de diabet zaharat și este dependentă de insulină, iar la acel moment avea o criză și era în a noua lună de sarcină, fiind incidentă situația prevăzută la art. 38 Cod penal - starea de extremă necesitate.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 februarie 2022, a fost respins, ca nefondat, recursul declarat și menținută sentința.

4.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de recurs ordinar, verificând recursul declarat în raport cu probele administrate, a concluzionat că sentința atacată este legală și întemeiată, iar la examinarea cauzei, instanța de fond a ținut cont de prevederile legale, corect apreciind circumstanțele cauzei și aplicând inculpatului o pedeapsă echitabilă.

Or, probele administrate, apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, iar acțiunile acestuia elementele infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, ca refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Concluzia privind vinovăția inculpatului rezultă din probele cercetate în instanța de fond și verificate prin citire în instanța de recurs, care demonstrează cu certitudine vina inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate și combat argumentele recurentului că învinuirea înaintată inculpatului și starea de fapt constatată de instanța de fond nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate au fost apreciate greșit.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu nevinovăția lui, deoarece circumstanțele stabilite și probele analizate dovedesc cu certitudine comiterea faptelor încriminate, iar acțiunile lui întrunesc elementele infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (3) Cod penal, declarațiile lui fiind apreciate o ca un drept al acestuia și ca o metodă de apărare, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de bănuit, învinuit sau inculpat nu poate fi urmărită penal pentru depunerea declarațiilor intenționat false, decât în cazurile expres prevăzută de legea procesual penală.

Pe lângă aceasta, este neîntemeiată solicitarea apărării privind încetarea procesului penal în privința lui Ianev Serghei în baza art. 264¹ alin.(3) Cod penal, în temeiul art. 251, 275 pct. 9) și 332 alin. (1) Cod de procedură penală, prin prisma nulității procesului-verbal de refuz de a trece testarea alcoolscoptică și procesului-verbal de cercetare la fața locului, întocmite de agentul constator Popcov P. la 23.11.2020 în privința inculpatului, pe motivul nesemnării acestora de către agentul constator.

Or, în raport cu cererea apărării, formulată în acest sens, a fost stabilit că inculpatul și avocatul său Ciofu Ion au participat la toate acțiunile procedurale desfășurate în cadrul urmăririi penale, au fost înștiințați despre finalizarea urmăririi penale și posibilitatea de lua cunoștință cu materialele cauzei, iar demersul privind încetarea urmăririi penale, declarat la acea etapă, pe motiv că inculpatul a acționat în stare de extremă necesitate a fost respins ca neîntemeiat prin ordonanța procurorului în Procuratura r-lui Taraclia, Iulia Mihailov din 28.12.2020. Ulterior finalizării urmăririi penale, apărarea nu a invocat încetarea procesului penal în temeiul nulității proceselor-verbale din 23.11.2020 de cercetare la fața locului și de refuz de a fi testat alcoolsopic, ce atestă netemeinicia acestei solicitări înaintate în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată.

Astfel neinvocarea la finele urmăririi penale a temeiurilor de nulitate a procesului-verbal de cercetare la fața locului și a procesului-verbal privind refuzul de a trece testarea alcoolsopică, cu care a făcut cunoștință, exclude ulterioara lor nulitate relativă.

Conform art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin. (2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Sanțiunea nulității specificată la art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală este limitată în timp și nu poate fi invocată în instanță, cu excepția cazului când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale sau proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Or, apărarea până la terminarea urmăririi penale nu a invocat careva obiecții la procesul-verbal de cercetare la fața locului și la procesul-verbal de refuz de a trece testarea alcoolsopică, existența temeiului de nulitate a actelor menționate, nu cad sub incidența prevederilor art. 251 Cod procedură penală. Alte temeiuri de nulitate care ar fi încadrate la art. 251 Cod de procedură penală, nu au fost invocate, și nici nu sunt constatate din oficiu. Respectiv nu are suport nici inadmisibilitatea probelor prin prisma art. 94 Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de fond a pronunțat o sentință întemeiată și a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare probelor administrate, fiind constatată că în acțiunile acestuia sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența și practica CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6§1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt

nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, instanța de apel a reținut că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor legale, aceasta fiind în limitele sancțiunilor normei incriminate, fiind echitabilă, corectă și proporțională faptelor comise, precum și suficientă pentru restabilirea echității sociale, urmând să contribuie la realizarea scopului pedepsei penale de corectare a condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

5. Decizia instanței de recurs ordinar este atacată cu recurs în anulare de către avocatul Ciofu Ion, în numele condamnatul Ianev Serghei, prin care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie încetat procesul penal pornit în privința lui Ianev Serghei în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal.

În susținerea celor solicitate, recurentul invocă alegații similare celor invocate în cererea de recurs, exprimându-și dezacordul cu probele administrate în respectiva cauză penală.

De asemenea, recurentul susține că în lipsa aprecierii de către instanțele de fond și de recurs a erorilor admise de organul de urmărire penală, au fost afectate hotărârile adoptate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 456 alin. (1) și art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare înaintat, în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

În textul art. 455 alin. (2) Cod de procedură penală, se specifică căror cerințe trebuie să corespundă cererea de recurs în anulare, în special conținutul acesteia. Norma procesuală reglementează obligația recurentului de a aduce în textul recursului argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală.

Din textul recursului în anulare, Colegiul penal atestă că recurentul nu indică prezența unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, dar contestă hotărârile judecătorești, manifestându-și dezacordul cu soluția de apreciere și admisibilitate a probelor.

În acest context, se notează că conform prevederilor art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, pot fi atacate hotărârile judecătorești irevocabile, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii

precedente a afectat hotărârea atacată, sau în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului, informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alin. (2) a aceluiași articol prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute de acest articol sau este declarat repetat.

Potrivit art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciul fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, reprezintă o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Raportând normele citate, la textul recursului declarat, se constată că recurentul nu a invocat în ce constă viciul fundamental, care ar afecta hotărârea atacată, nu a indicat care drepturi prevăzute de Convenția pentru Apărarea drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova sau de alte legi naționale, au fost încălcate și a omis să argumenteze ilegalitatea hotărârii contestate în acest sens, fără a respecta astfel cerința prevăzută de art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, care prevede obligația de a indica în cererea de recurs în anulare, conținutul și motivele recursului în anulare, cu menționarea cazurilor prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate, or recurentul și-a manifestat dezacordul cu soluția instanțelor de judecată privind constatarea vinovăției și condamnarea lui Ianev Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal în temeiul unor probe care nu au putere juridică și urmau a fi declarate nule, în temeiul art. 251 alin. (3) Cod de procedură penală, ce în opinia sa constituie circumstanțe excepționale, critici la care s-a dat răspuns prin hotărârile atacate și ce nu pot afecta soluția adoptată de instanța de recurs, care a devenit irevocabilă.

Totodată, Colegiul penal mai invocă că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere „*inter alia*”, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*a se vedea cazul Brumărescu vs România, Nr. 28342/95&62, 28 octombrie 1999*). Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii doar în scopul reluării procesului de judecată și al unei noi soluționări a cauzei. Competența de revizuire a instanțelor supreme trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și omisiunile justiției, și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs deghizat și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei pentru reexaminare. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar în

cazul în care reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (*a se vedea cazul Bujnița vs Moldova, Nr.36492/02, 16 ianuarie 2007*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate și având în vedere că, recursul în anulare al avocatului nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide inadmisibilitatea acestuia, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1), 453, 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Ciofu Ion în numele condamnatului Ianev Serghei împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 februarie 2022, în cauza penală în privința lui *Ianev Serghei XXXXX*, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **23 martie 2023**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana